

Men elden icke länge står,
För'n man eldsläckningsämne får,
Och detta strart på branden rår,
Såst man ibland blir bränder.

14. Hon också ofta håller Bal;
Der mången wacker Frilla,
För serton Killingar är fal,
I fall man så full' willa;
Der Damernas wälwilja går;
Hwar Kavaller till Kurtisär,
Och snart i hwarje wår man går:
Kusins-skål parwis klinga.

15. För någongång det hända plår,
Att jag min Nympf besöker,
Och när en stund jag varit der,
Chur hon mig bemöter,
Jag mig till Krogen åter ger,
Förndjd jag floret för mig ser,
Att andras politisk jag ler,
Och Washington jag rår.

16. Se der min Bror, mitt lefnadslopp;
Och tills jag han skall fara,
Jag lefwer i det säkra hopp,
Att det likdant skall wara:
Jag lifwets nycker sorglöst ser,
Att dödens ankomst gladt jag ler;
Och blott om litet uppstos ber,
Att rese-syn få taga.

Köstar i Skill. Bko.

Uppsala, Sw. P. Lefflers Boktryckeri 1835.
Egglomangatan i Fjerdingsn.

GS1298

En lustig Dryckes-wisa: Ej någon lyckligare kan, m. m.

(Wisor och Berättelser jemte andra Småstycken,
Nummer 22.)

1. Ej någon lyckligare kan
Uppå vårt jordklot wara,
An den som fuktat jemt sin tand;
Och ej will styfweren spara.
Som ständigt kröka får sin arm;
Har fritt besök wid flickans barm,
En skinupålls som är god och warm;
Och sällan tommer maga.

2. Dersför, min Bror, war wid godt mod
Och ej mot ödet flaga;
Så länge din kredit är god;
Behöfwer du ej spara;
Men skulle den bli trögare;
Drick Brorskål med hwar frögare;
Ldm sedan ur hans Bågare;
Ly Ardgaren har Lasta.

3. Och skulle kärleken en quall;
I frestelse dig sätta,
Så stå två flugor i en smäll;
Och klappa Redgarns Snärta;
Ly merendels det hända plår,
Att den som utan pengar är,
I Fru Traktörskan blifwer får;
För att krediten lätta.

4. Det aldrig varit än min sal
Och aldrig lär det blifwa,
Att uti sång ell' under tal
Min mållighet fördrifwa;

När jag från Frogen nöjd mig ger,
Och sig en rensten för mig ter,
Jag tager der mitt nattquater,
Och låter Kroppen hvilas.

5. En talrik mängd med folk jag ser,
Som hwilans min betraktar:
Det är en Skyldighet af Er,
Att ni min natt-sång waktar, —
Så tänker jag och wänder mig,
Men giffa hwad straxt händer sig,
Till allas glädje innerlig,
Nu näpsten på mig aftar.

6. Två männer i blå uniform,
Och hwit galon om hatten,
I maktig gång de till mig kom,
Och troddes ha fullmagten;
Den ena mig i armen tar,
Den andra mig i håret drar,
Jag swor och sad': låt bli mig Karl!
De sad': wi är Brandwäkten.

7. Arresten hoto de mig med;
Men föga jag den fruktar;
Jag sade: om ni gör mig wred,
En an gång jag Er tuktar:
Förnämsta eder lycka är
Att ni straxt skilts ifrån mig här:
Gör eder intet mer besvär,
Att komma hit och luktas.

8. Mitt hufvud tungt, min hela Kropp,
Till hwilans åter drager,
Att winna styrka är mitt hopp,
Till dess det blifwer dager.
I swalkan hwilar jag nu här;
Nu wet ej Rödgar'n hwar jag är,
Och fast han söker mig och swär,
Han rätt på mig ej tager.

9. En sådan medfart kostar på;
Men säg, hwad skall jag göra?
Det sägs jag ej skall ligga så,
Och wattenets aflopp födra;
Men detta är ju oförskämbt
Och anses utaf mig som skämt,
Som rännsten blifwit Sta'n förlånt:
Att grål med folk så födra.

10. Ibland det också händer sig,
Att någon wån mig ropar,
Och säger: will du maka dig?
Balansen jag förlorar:
Han hinner intet säga mer,
Och förr än dertill lof jag ger,
Jag honom wid min sida ser,
Så somna wi tillhoppa.

11. Om denna målning du förstått,
Min wån, så bär du finna,
Att förr'n jag middagssupen fått,
Omöjligt jag kan hinna,
Att ur min dwala wafna opp,
Men sen jag styrka fått min Kropp,
Jag också åter får godt hopp,
Att dagen gladt tillbringa.

12. Snart uppå mina ben jag står
Och nattens oro glömmar,
Till Apoteket då jag går,
Och gröna glaset tömmer;
Jag se'n till Källarn wägen tar;
Och när jag middag spisar har,
Till fjäderholmarne jag far,
Och om min sköna drömmar.

13. Och den sköna, Låra Bror;
Fastän i Smala Gränden,
I Sta'n hon håller till och bor,
Och många hjertan tänder,